

Tak ali za zdaj sklenem moje mazanje in ostanem z' posebnim poštovanjem Mojega Slovenca ino domovnjaka pripraven sluga

Anton Kreml, frmštr.

Za enega Vogra, ali kak Vi velite, Vandala (Vandalussember baszama) Vam, če ga ne dobite, po priliki hočem skrbeti, tudi z mojimi primurskimi duhovskimi sosedomi govoriti zavolo šematizma.

Še, ali kak Vi po vogersko velite „šče“ eno tursko knigo Vam na pregledanje pošlem!!“

Kolika prijaznost do mladega književnika se kaže iz tega pisma! V teh dveh lističih zlog pisatelja: „Dogodivšin“ ni preslab, slabši je v omenjeni knjigi in posebno v njegovih pridigah; vendar še ta zlog ni dovolj gladek za slovenskega slovničarja.

Caf je posvetil ves svoj čas vzgoji ljudstva in znanostim. Leta 1851. ob Jurijevem je bil Božidar Raič premeščen iz Ljutomera v Slivnico pri Mariboru, kjer je bil sosed učenemu jezikoslovcu. Znano je, da je naš Božidar spisal kot bogoslovec četrtoletnik po Hanki slovnico ruskega jezika, katero je dal v Zagrebu tiskati. Ko je poklonil Cafu izvod te skromne knjižice, ga je poprosil že tedaj, da naj mu pomaga s svojimi izdatnimi jezikoslovnimi in jezikoznanskimi zakladi; Caf ga je povabil, naj svobodno pride vsak teden

enkrat na razgovor. Raič je bil samouk, kakor Caf, in je čital takrat od Miklošiča na svetlo dani „Codex suprasliensis“, kateri

Božidar Raič.

ima v sebi mnogo težkoč. „Kar sem predelal v tednu, poročal sem mu, a koščake mi je pomagal Oroslav trti in kalati, da se je po takem razkrilo trdno zakrito jedro. Slava mu za to onkraj hladne postelje!“ Tako piše o njem naš Božidar.

Caf je strastno ljubil studenčnico iz „zlatega studenčka“, kateri je žuborel blizu za župniščem. V tej okolici je poletni čas v logu na brežčku čital in pisal.

Leta 1853—1854. je Slomšek izdajal „Djanje božjih svetnikov“; k temu delu je pomagalo enajst pisateljev, med njimi bivša kanonika Fr. Sorčič in Fr. Kosar. Na imenovanem brežčku je naš pokojni Božidar često našel

Božidarja Raiča rojstni dom.